

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο, σε περίπτωση που αυτή ήθελε παρέμβει στην παρούσα διαδικασία, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2022 — Colombani κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-414/22)

(2022/C 318/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 13 Οκτωβρίου 2021 απόφαση της διευθύντριας ανθρώπινων πόρων να διαβιβάσει στον προσφεύγοντα ένα σύνολο βιογραφικών σημειωμάτων από τα οποία είχαν απαλειφθεί στοιχεία και τα οποία καταχρηστικώς παρουσιάστηκαν ως ανταποκρινόμενα στη δέσμευση που ανέλαβε η ΕΥΕΔ στο πλαίσιο της συμφωνίας της 9ης Φεβρουαρίου 2021,
- να ακυρώσει τη συμφωνία που επιτεύχθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2021 στην υπόθεση T-507/20 λόγω ελαττωματικής δήλωσης βουλήσεως και μη τήρησης των όρων της συμφωνίας εκ μέρους της ΕΥΕΔ,
- να ακυρώσει, εφόσον κριθεί αναγκαίο, την απόφαση της 29ης Μαρτίου 2022 του γενικού διευθυντή της ΕΥΕΔ με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση R/618/21 που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά της παράλειψης εκτέλεσης μιας εκ των ουσιωδών ρητρών της συμφωνίας που επιτεύχθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2021 στην υπόθεση T-507/20, η οποία προέβλεπε ότι η ΕΥΕΔ θα διαβιβάσει στον προσφεύγοντα «τα στοιχεία που συνδέονται με τα προσόντα και την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων που θεωρούνται από την επιτροπή προεπιλογής ως οι καλύτερα ανταποκρινόμενοι στα κριτήρια προεπιλογής για ένα σύνολο διαδικασιών προσδιοριζόμενων από τη συμφωνία»,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του κατά της απόφασης σχετικά με την αίτηση χορήγησης πρόσβασης στα έγγραφα, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και κατά την ερμηνεία των κανονισμών 2018/1725 ⁽¹⁾ και 1049/2001 ⁽²⁾, σε κατάχρηση εξουσίας και σε ασύμβατη με τις διατάξεις των εν λόγω κανονισμών ερμηνεία του άρθρου 6 του παραρτήματος III του κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ).
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε μη συμμόρφωση προς το άρθρο 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού 2018/1725 στο μέτρο που ο περιορισμός του δικαιώματος πρόσβασης παραβιάζει τις αρχές της χρηστής διοίκησης, προσβάλλει το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, παραβιάζει την αρχή της ισότητας των όπλων, προσβάλλει το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και εμποδίζει κάθε δικαστικό έλεγχο των επίδικων πράξεων.

3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται στην απόρριψη του επιχειρήματος της ΕΥΕΔ, η οποία αρκείται στην επίκληση της πραγματοποιηθείσας παραίτησης χωρίς να απαντά επί της ουσίας της υποβληθείσας διοικητικής ένστασης, καθώς και στην έλλειψη αιτιολογίας της απόρριψης της διοικητικής ένστασης περί έλλειψης νομιμότητας του επιβληθέντος περιορισμού του δικαιώματος πρόσβασης.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε υπηρεσιακό πταίσμα και στην παράβαση του ΚΥΚ λόγω της μεροληπτικής στάσης και της σύγκρουσης συμφερόντων των συντακτών των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Προς στήριξη της προσφυγής για την ακύρωση της συμβιβαστικής συμφωνίας και της παραίτησης στην υπόθεση T-507/20, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος, κυρίως προβαλλόμενος λόγος στηρίζεται σε δόλο καθώς και σε ακυρότητα της συμφωνίας που επιτεύχθηκε στο πλαίσιο της υπόθεσης T-507/20.
2. Ο δεύτερος, επικουρικός προβαλλόμενος λόγος στηρίζεται σε μη τήρηση της συμφωνίας και σε καταχρηστική επίκληση της ισχύος του δεδικασμένου εκ μέρους της ΕΥΕΔ.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή — αγωγή της 6ης Ιουλίου 2022 — Intel Corporation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-417/22)

(2022/C 318/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, B. Meyring, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- α) να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση ύψους 593 177 661,75 ευρώ, η οποία αντιστοιχεί σε: τόκους υπερημερίας επί του κύριου ποσού του 1 060 000 000 ευρώ με το επιτόκιο αναχρηματοδότησης της ΕΚΤ που ίσχυε την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα κατά τον οποίο εκδόθηκε η απόφαση C(2009) 3726 final της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2009, στην υπόθεση COMP/C-3/37.990 Intel (στο εξής: απόφαση) (ήτοι 1,25 %) προσαυξημένο κατά 3,5 εκατοστιαίες μονάδες (ή, αν αυτό δεν γίνει δεκτό, με το επιτόκιο που θα κρίνει πρόσφορο το Γενικό Δικαστήριο), για την περίοδο από τις 13 Αυγούστου 2009 (ημερομηνίας προσωρινής καταβολής του προστίμου από την Intel) έως τις 25 Φεβρουαρίου 2022 (ημερομηνία επιστροφής του κύριου ποσού του προστίμου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή), αφαιρουμένου του ποσού των τόκων ύψους 38 059 598,52 ευρώ που έχει ήδη καταβληθεί στην Intel από την Επιτροπή·
- β) να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους επί του ζητούμενου υπό α) ανωτέρω ποσού για την περίοδο από τις 25 Φεβρουαρίου 2022 (ημερομηνία επιστροφής του κύριου ποσού του προστίμου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή), ή, επικουρικός, από τις 28 Απριλίου 2022 (ημερομηνία της πρώτης προσφυγής-αγωγής της Intel για την καταβολή τόκων), ή από τις 6 Ιουλίου 2022 (ημερομηνία της παρούσας προσφυγής-αγωγής), ή, έτι επικουρικότερον, από την ημερομηνία της έκδοσης απόφασης επί της παρούσας προσφυγής-αγωγής, έως την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή θα καταβάλει πράγματι το ποσό σε εκτέλεση απόφασης με την οποία γίνεται δεκτή η παρούσα προσφυγή-αγωγή, με το επιτόκιο που εφαρμόζεται από την ΕΚΤ στις πράξεις αναχρηματοδότησης, προσαυξημένο κατά 3,5 ποσοστιαίες μονάδες ή, αν αυτό δεν γίνει δεκτό, με το επιτόκιο που θα κρίνει πρόσφορο το Γενικό Δικαστήριο.